

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

معنی الأديب

تتمه «إن» و مبحث «أو»

جلسه ۲۵

استاد وافی

استعمال و کلمات «إن»:

۱. جمع مونث فعل ماضی از ماده «أین»
۲. فعل «أنن» ماضی مجهول، با کسر فاء الفعل
۳. صیغه اول فعل امر از ماده «انن»
۴. فعل امر موکد به نون تاکید ثقیله، از ماده «وای»

بحث «أو»:

دوازه معنی برای این کلمه گفته شده است:

۱. شک: (لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ)
۲. ابهام: (وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى)
۳. تخییر: بعد از طلب می واقع می شود، و قابل جمع نیست: «تَزَوَّجَ هُنْدًا أَوْ أُخْتَهَا»
۴. اباحه: بعد از طلب می واقع می شود، و قابل جمع است: «جَالَسَ الْعُلَمَاءَ أَوْ الزُّهَادَ».
۵. مثل «واو»: وَكَانَ سَيِّانٍ أَنْ لَا يَسْرُحُوا نَعْمًا * أَوْ يَسْرُحُوهُ بِهَا وَاغْبَرَّتِ السُّوْحُ